

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **MUDr. Š. C.**, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Ppkl. Sochora 27, Praha 7, o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 22. 9. 2014, č. j. UOOU-06514/13-97, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2015, č. j. 4 A 60/2014 – 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se obrátila na Městský soud v Praze se žalobou, která podle městského soudu nesměřovala proti rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a proto ji jako nepřípustnou odmítl. Proti usnesení městského soudu nyní žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností.

Dříve než Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení stěžovatelkou uplatněných kasačních námitek, zabýval se otázkou, zda jsou v dané věci splněny všechny podmínky řízení. Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka uvedla, že ji v řízení o kasační stížnosti bude zastupovat její druh, který má požadované právnické vzdělání. Podle stěžovatelky jako člen její domácnosti splňuje podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože není advokátem. Podle Nejvyššího správního soudu tím ovšem podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. splněny nebyly, protože by druh stěžovatelky musel být advokát. Usnesením ze dne 21. 7. 2015, č. j. 1 As 124/2015 – 30, proto stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby případně prokázala, že má sama

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně ji vyzval k doplnění jejího návrhu na osvobození od soudních poplatků. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 23. 7. 2015, lhůta pro splnění podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s. a pro doplnění návrhu na osvobození od soudních poplatků tedy uplynula dne 30. 7. 2015. Stěžovatelka v této lhůtě nijak nezareagovala a povinnosti uložené výzvou soudu nesplnila.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Stěžovatelka nesplňovala podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s., protože nemá příslušné právnické vzdělání a nepředložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v tomto řízení. Fyzická osoba, která podává kasační stížnost, přitom musí být zastoupena advokátem. Tento princip je v řízení o kasační stížnosti prolomen skutečně jen pro případ stěžovatelů, kteří sami mají vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (viz Potěšil, L., Šimíček, V. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2014. s. 1024 – 1025). Jednání členem nebo zaměstnancem s požadovaným vzděláním připadá v úvahu již z povahy věci jen u osob právnických.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě vadu řízení spočívající v absenci náležitého právního zastoupení neodstranila, ačkoliv byla o důsledcích neodstranění této vady řádně poučena, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť byl návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu